

Postanowienie z dnia 25 lutego 1998 r.

II UZ 134/97

Dwunastokrotność dochodzonej renty wyrównawczej, podana w apelacji jako wartość przedmiotu zaskarżenia, nie może być w kasacji podwyższona o kwotę będącą równowartością renty za miesiące trwania postępowania apelacyjnego.

Przewodniczący SSN: Barbara Wagner, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski (sprawozdawca), Jerzy Kuźniar.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 lutego 1998 r. sprawy z powództwa Tadeusza S. przeciwko [...] Holdingowi Węglowemu SA Kopalni Węgla Kamiennego "W." w K. o rentę wyrównawczą, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 25 sierpnia 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a ł i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 25 sierpnia 1997 r. odrzucił jako niedopuszczalną kasację powoda Tadeusza S. wniesioną od wyroku tegoż Sądu Wojewódzkiego z dnia 17 kwietnia 1997 r. [...], oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Katowicach z dnia 30 października 1996 r. [...] wydanego w sprawie przeciwko [...] Holdingowi Węglowemu SA - Kopalni Węgla Kamiennego "W." w K. o rentę wyrównawczą. W uzasadnieniu postanowienia odrzucającego kasację Sąd Wojewódzki wskazał, że domagając się zasądzenia renty wyrównawczej w wysokości po 400 zł miesięcznie od dnia 1 lipca 1995 r., powód jako wartość przedmiotu

sporu podał w pozwie kwotę 6.300 zł. Natomiast w apelacji od wyroku pierwszoinstancyjnego, uwzględniającego powództwo tylko częściowo, wartość przedmiotu zaskarżenia została określona kwotą 4.800 zł. Skarżąc wyrok Sądu Wojewódzkiego oddalający apelację, nie mógł więc powód jako wartości przedmiotu zaskarżenia podać kwoty 9.429 zł, gdyż w ten sposób rozszerzyłby żądanie pozwu, a to jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne. Skoro zaś wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym była niższa niż 5.000 zł, to kasacja w niniejszej sprawie nie przysługuje z mocy art. 393 pkt 1 KPC.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, domagając się uchylenia tego orzeczenia lub jego zmiany i "przyjęcia" kasacji. W uzasadnieniu tego żądania skarżący podnosi, że wprawdzie wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła na początku postępowania apelacyjnego 4.800 zł, ale w okresie jego prawie czteromiesięcznego trwania wzrosła co najmniej o 1.200 zł, licząc po 400 zł miesięcznie. Powód nie rozszerza więc w kasacji żądania pozwu, tylko podaje "aktualną, rzeczywistą wartość przedmiotu sporu na dzień wydania zaskarżonego wyroku".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu. Kasacja nie przysługuje bowiem w sprawach o świadczenia, a taki niewątpliwie charakter ma żądanie renty wyrównawczej, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięć tysięcy złotych, przy czym do oznaczenia owej wartości stosuje się odpowiednio przepisy o wartości przedmiotu sporu (art. 393 pkt 1 KPC). Skoro skarżący dochodził renty wyrównawczej na podstawie art. 444 § 2 KC, a więc świadczenia powtarzającego się, to wartość przedmiotu sporu stanowi - zgodnie z art. 22 KPC - suma świadczeń za jeden rok. Przy domaganiu się renty w wysokości po 400 zł miesięcznie, wartość przedmiotu sporu wynosi 4.800 zł. Taką kwotę jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano też w postępowaniu apelacyjnym i - jak słusznie zauważył Sąd Wojewódzki - taka tylko kwota mogłaby być przedmiotem zaskarżenia w kasacji. Wspomniana kwota nie sięga jednak granicy określonej w art. 393 pkt 1 KPC, więc kasacja jest niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ KPC.

Nie ma więc racji skarżący twierdząc w uzasadnieniu zażalenia, że wartość

przedmiotu zaskarżenia podana w apelacji ulega zwiększeniu odpowiednio do czasu trwania postępowania apelacyjnego. Wartość ta nie może bowiem - bez względu na długość postępowania apelacyjnego - przekroczyć dwunastokrotności miesięcznej kwoty renty. Dopuszczenie kasacji wskazującej jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwotę 9.429 zł byłoby więc rzeczywiście rozpatrywaniem sprawy, w której doszło do rozszerzenia żądania pozwu, a to jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne.

Z wyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹⁹ w związku z art. 385 i 397 § 2 KPC orzekł, jak w sentencji.

=====